

19. Fra Onke efter Formand ved Hørens Laboratorium S. C. Sørensen, Ane Marie Sørensen om Pension. (Indbragt den 17de Oktober 1899 af Folketingsmanden for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds, S. C. Christensen).

Ved den den 23de Maj 1899 stedfundne Eksplosion paa Hørens Laboratorium mistede Andragerinden og hendes 5 Børn deres Forsørger, Formand S. C. Sørensen, gift med Andragerinden. Der udbetaltes hende ganske vist en Ulykkesforsikringssum paa 3200 Kroner, men Renten heraf, der kun kan anlæes til 128 Kr. aarlig, er saa lille, at den paa langt nær ikke kan skaffe hende det fornødne til hendes og hendes Børns Livsophold. Andragerinden har forgæves henvendt sig til Krigsministeriet om Pension efter sin i Statens Tjeneste forulykkede Mand, men mener fremdeles at maatte være berettiget til at vente, at den danske Stat ikke vil lade Kone og Børn efter en paa denne Maade omkommen i Stikken, og beder derfor om Rigsdagens Medvirken til, at der ved Lov maa bevilges hende Pension. Hun er født 1862, det ældste Barn er 18 Aar, det yngste 7, en Datter paa 16 Aar er svag, og Andragerinden, der ogsaa er svag, har i Foraaret 1895 maatte gennemgaa en Operation uden dog at være bleven helbredet.

3 Bilag medfølge.

Udvalget foreslaar at henvide Sagen til Krigsministeren.

20. Fra Stomager Anders Mathiesen af Roskilde om Invalideunderstøttelse for Tiden fra 1850 til 1895. (Indbragt den 17de Oktober 1899 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds, Rosleff).

Andrageren deltog i Trearskrigen 1848-50 og blev saaret i Slaget ved Fsted. Aaret efter henvendte han sig til senere afdøde Distriktslæge Nyge i Roskilde om en Attest, der kunde berettigede ham til Invalideforsørgelse, men blev afvist med den Motivering, at han var kommen for sent med sin Begæring. Han antog da, at der intet mere var at gøre ved den Sag, og først ved i 1894 eller 1895 at tale med Distriktslæge Biering i Roskilde kom han i Rundskab om, at hvis han var berettiget dertil, kunde han godt endnu faa Invalideunderstøttelse. Det fornødne Andragende med Bevisligheder blev da indgivet, og der blev af Invalideforsørgelsen den 1ste April 1895 tilstaaet ham en aarlig Understøttelse af 197 Kr. 4 Ø., hvilken Understøttelse senere forøgedes til 251 Kr. 4 Ø. og senere igen til 305 Kr. 4 Ø. Han er nu 78 Aar og sidder i trange Kaar med 5 konfirmerede og 5 ukonfirmerede Børn, og da det ene beror paa Distriktslæge Nyges urigtige Meddelelse, at han ikke før i 1895 har oppebaaret Invalideunderstøttelse, beder han nu Folketinget om at udvirke, at der udbetales ham Understøttelse for Tiden fra 1850 til 1895.

Da det ikke ses, at Sagen har været hos Ministeren, gør Udvalget ikke Indstilling.

21. Fra fhv. ubereden Sergent af Grænssegendarmeriet Hans Pedersen om Invalideforsørgelse. (Indbragt den 17de Oktober 1899 af Folketingsmanden for Vejle Amts 6te Valgkreds, Jesen).

Andrageren er født i 1850, kom i Tjenesten 1873, blev menig Grænssegendarm i 1877, Korporal i samme Korps 1879 og forfremmedes i 1891 til Sergent af anden Klasse, i 1892 til Sergent af første Klasse. I Efteraaret 1898 gik han af paa Grund af Svagelighed og fik i Pension 344 Kr. Den strenge Vintertjeneste har givet ham Gigt, der til Tider gør ham fuldstændig kraftløs, og ved et Spring over en Grøft i glat Føre under Vagtjeningen paadrog han sig et ondartet Hystebrot, der besværte ham Brugten af Sabelgehæng. Paa en Ansøgning til Finansministeriet om Invalidefor-